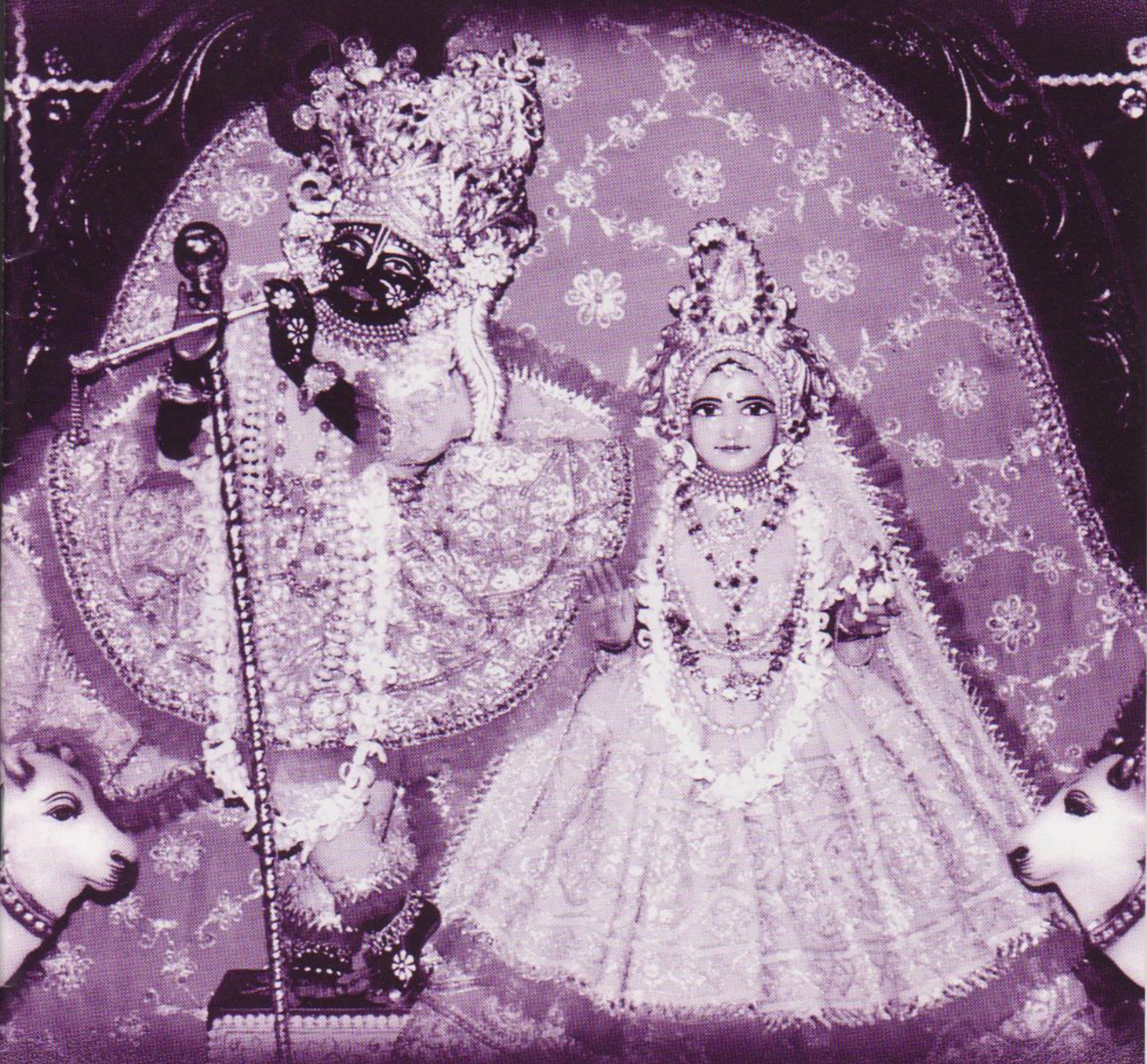
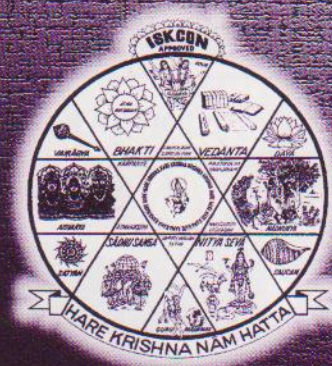

NĀMA HATTA

नामहट्ट

Číslo 1
VI. ročník
září / říjen 1999

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny
zakladatel-ācārya Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

SEMINÁŘ O BHAKTI PODLE KNIHY MĀDHURYA KADAMBINĪ

...ČTĚTE NA STRANĚ 8

Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa

Pán Kṛṣṇa, Nejvyšší Osobnost Božství,
a Śrīmatī Rādhārāṇī, Jeho věčná společnice.

NĀMA HAṬṬA

ČASOPIS MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOSTI PRO VĚDOMÍ KRŠNY

zakladatel-ācārya

Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

REDAKCE:

Nāma Haṭṭa – ISKCON
Jílová 290
155 21 Praha 5 - Zličín
tel: 02 / 579 503 91, 579 504 01
fax: 02 / 302 16 28

E-MAIL: ISKCON@HAREKRSNA.CZ
HTTP://WWW.HAREKRSNA.CZ
HTTP://WWW.ISKCON.NET/HKINDEX/

ZODPOVĚDNÝ REDAKTOR:

Priya-kīrti dāsa

GRAFIKA:

osvit a tisk
bh. Martin Stejskal
bh. Richard Bonk
Om̐karanātha dāsa (foto)

SPOLUPRACOVALI:

bh. Jan Mareš (překlad a editace)
Aśvahari dāsa (Seminář)
Punya-pālaka dāsa (Festival)
Muni-priya dāsa (Představujeme vám...)
Hari-priya devī dāsī (recepty)
Kṛṣṇavallī devī dāsī (Bhakta kurz)

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, ī, o, ū, ṛ jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; ṛ samohláskové r; zjednodušeně vyslovováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ñ se vyslovuje jako ň; y se vyslovuje jako j; ś, ṣ se vyslovuje jako š.

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávají jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāsī), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

OBSAH:

4 SMARANAM

Nektar Śrīly Prabhupādy

6 PŘEDNÁŠKA

A.C.Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

12 PŘEDSTAVUJEME VĀM...

Nāma Haṭṭa centrum Prostějov

15 NOVINKY PRO VÁS

16 SEMINÁŘ

Bhakti

21 FESTIVAL

Open Air Music Festival Trutnov '99

23 VAŘÍME PRO KRŠNU

Sýrové samosy

24 VAIŠNAVSKÝ KALENDÁŘ

NEKTAR ŚRĪLY P

Anekdoty ze života A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy, zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

Z knihy Prabhupāda Nectar od Satsvarūpa dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství GN Press 1996

1) Až po dvou letech, kdy stál v čele ISKCONu v Americe, Śrīla Prabhupāda souhlasil s tím, aby byl osloven vhodnějším titulem „Prabhupāda“ místo „Swamiji.“ Již v roce 1960 ve svém výkladu k prvnímu svazku *Śrīmad-Bhāgavatamu* napsal:

„Čistí oddaní, kteří se věnují pouze oddané službě, jsou oslovováni jako Prabhupāda a Viṣṇupāda, což vyjadřuje, že zastupují lotosové nohy Pána.“ (ŠB 1.1.15) Ale přestože oslovení „Swamiji“ je obecné a nepřiliš uctivé,

bylo jediné, které jeho stoupenci znali a vyvinuli k němu citové pouto. Tázali se ho a modlili se k němu pod tímto jménem a všechny své dopisy nadepisovali „Milý Swamiji.“ Změna jména pro ně tedy byla určitým šokem. Jeden oddaný, když slyšel nové jméno od tajemníka Śrīly Prabhupādy, ho odmítl přijmout. Během ranní vycházky se zeptal: „Swamiji?“ „Ano?“; odvětil Prabhupāda.

„Pochopil jsem, že máte raději oslovení Prabhupāda.“ Prabhupāda se rychle otočil. „Kde jsi to slyšel? Kdo ti to řekl?“ Vypadal rozzlobeně, pak se odmlčel. Po několika okamžicích však znovu promluvil: „Není pravda, že je mám raději, ale je lepší.“

2) V létě 1967 v San Franciscu Śrīla Prabhupāda zvyšoval duchovní standard svých stoupenců jen pozvolna. Většina z nich byli obyčejní hippies, které bavilo v chrámu jíst a zpívat. Vedle chrámu se nacházela prodejna zmrzliny a na konci ulice byl obchod s koblihami. Oddaní tyto prodejny často navštěvovali. Pokud v chrámu nebyl nějaký program, bylo možno nalézt mnoho oddaných v těchto dvou obchodech. Prabhupāda někdy sešel ze svého pokoje a pomalu prošel kolem prodejny se zmrzlinou, aby se podíval, jestli tam jsou nějakí jeho následovníci. Pak pokračoval ulicí k obchodu s koblihami a nahlédl do výlohy. Oddaní se přitom přikrčili na svých se-

PRABHUPĀDY

dadlech, aby si jich nevšimli. Śrīla Prabhupāda při večerních lekcích opakovaně zdůrazňoval, že oddaní nenavštěvují obchody se zmrzlinou ani s koblihami, ale jedí pouze Kṛṣṇovo *prasādam*.

Od samého počátku kázání v Americe Prabhupāda oddané povzbuzoval, aby se připojovali k extázi oddanosti v podobě zpívání a tancování. Při ranních procházkách se občas zeptal oddaného: „Zpíval jsi včera večer?“ Měl tím na mysli sborový *kīrtan* v chrámu. „Snažil jsem se, ale nebylo tam místo,“ odpověděl jeden oddaný. Gargamunī řekl: „Ne, protože jsem se bál, že se rozpláču.“ Tyto poznámky jeho žáků byly nepochybně plné emocí typických pro začátečníky, ale Śrīla Prabhupāda přesto odpověděl s vážností. „Když jsi s obyčejnými lidmi, neměl bys plakat, protože to nejsou schopni pochopit. Ale v přítomnosti oddaných plakat můžeš, protože jim bude jasné, že pláčeš pro Kṛṣṇu.“ Prabhupāda tento pláč také projevil. Jednou při nedělním programu hráli oddaní hru o Nāradovi Munim, který vysvobodil lovce Mṛgāriho. Viṣṇujana dāsa hrál Nāradu a když recitoval verše z „Modliteb k duchovnímu učiteli“, každý si mohl všimnout něčeho zářivého v koutku Prabhupādova oka. Měl v oku zvlášť lesklou slzu podobnou diamantu. Když Prabhupāda opustil chrám, mnoho oddaných říkalo jeden druhému: „Viděli jste ten diamant v Prabhupādově oku?“

3) Služebník Śrīly Prabhupādy měl problémy s ovládním smyslu a požádal Prabhupādu o zvláštní dietu. Když se ostatní dozvěděli, že mu Prabhupāda poradil, přišel za Prabhupādou další oddaný s žádostí o podobnou radu. „Prabhupādo, existuje něco, co by mi pomohlo lépe ovládat jazyk? Mám se něčeho vyvarovat, jako například

cukru?“ Prabhupāda řekl: „Způsob jak ovládat jazyk, je zpěv a modlitba.“ „Ano,“ odpověděl oddaný, „to dělám, ale stále mám potíže.“ Prabhupāda si poposedl v křesle a zasmál se. „Ano, já vím. Mám také jazyk. Může to být obtížné, ale snaž se jíst tak prostě, jak je to jen možné.“ Prabhupāda pak vyprávěl, jak za druhé světové války došlo k bombardování Kalkaty právě v době, kdy se chystal uctít *prasādam*. Do domu přiběhli přátelé s varováním: „Abhayi Charane, pojď rychle! Houká letecká siréna! Blíží se bombardování!“ Prabhupāda odpověděl, že nemůže jít, protože jeho žena právě připravila *kacorī*. Řekl přátelům: „Jděte do krytu sami. Já zůstanu zde.“ Obětoval *kacorī*, snědl je a zpíval Hare Kṛṣṇa.

4) Śrīla Prabhupāda seděl jednoho večera ve svém pokoji v Bhaktivedantově Manoru u Londýna se svými žáky a několika hosty. Mezi nimi byla i reportérka, která přišla udělat se Śrīlou Prabhupādou rozhovor a která měla navzdory chladnému anglickému letnímu počasí oblečenou těsnou minisukni. Již prvních několik otázek odhalilo její skeptický, téměř cynický postoj k hnutí Hare Kṛṣṇa. Śrīla Prabhupāda jako obvykle odpověděl na otázky s velkým klidem a zkušeností. Popuzená reportérka tedy přišla s otřepanou výzývavou otázkou: „Proč máte holé hlavy?“ Śrīla Prabhupāda okamžitě odpověděl: „Proč máte nahé nohy?“ Reportérka ztratila řeč. Śrīla Prabhupāda řekl: „Lepší je mít nohy v teple a chladnou hlavu.“ Každý včetně reportérky se s potěšením rozesmál. Prabhupāda dodal: „K tomu, abyste pochopili filozofii vědomí Kṛṣṇy, musíte mít chladnou hlavu. ❁“

(pokračování příště)

JANMĀṢṬAMĪ

DEN ZJEVENÍ PÁNA KṚṢṆY

Hamburg, 4. září 1969

A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

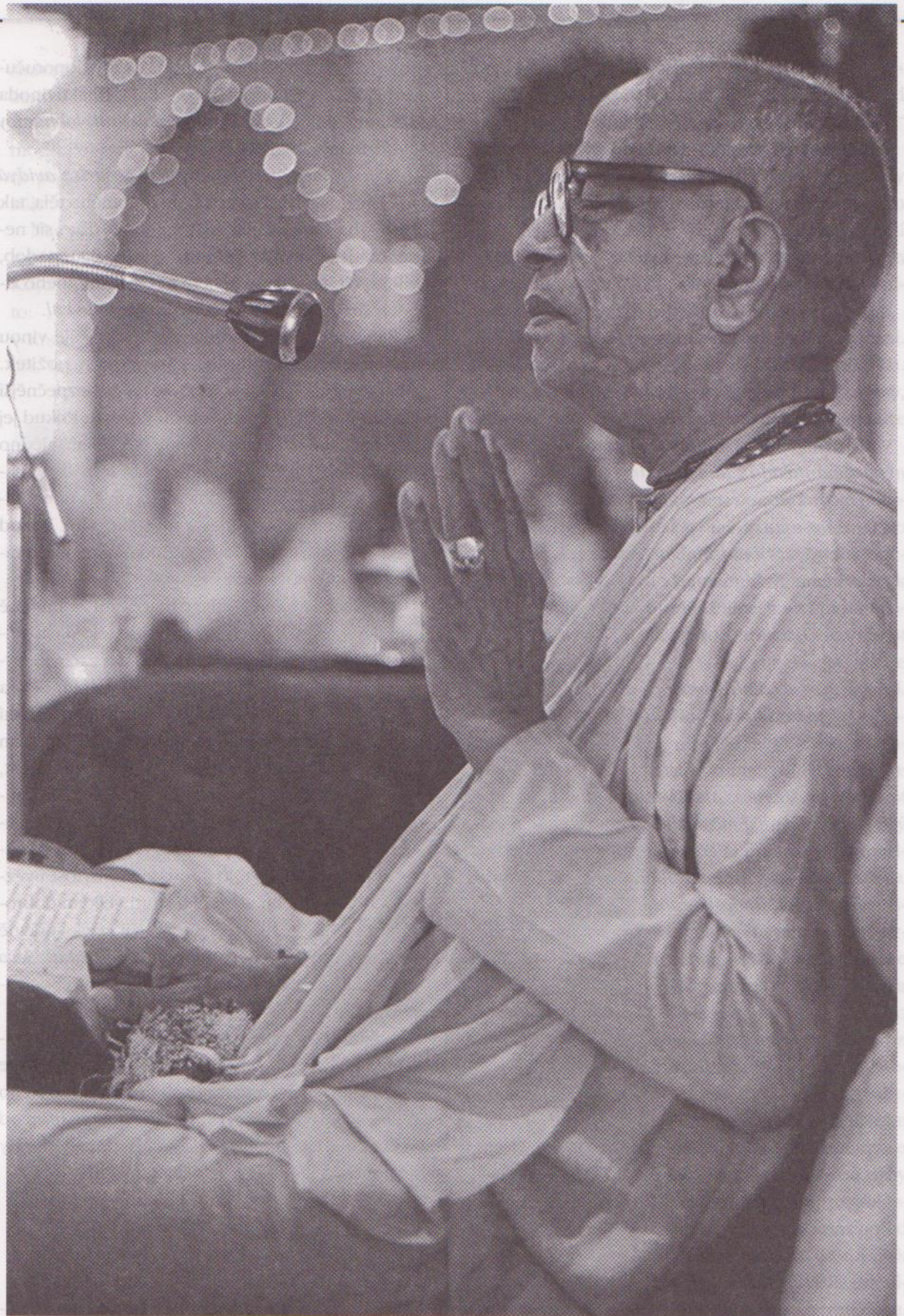
Avidyā-karma-samjñānyā tṛtīyā śaktir isyate.

V tomto verši z Viṣṇu Purāny je řečeno *viṣṇu-śaktiḥ parā*: „Energie Nejvyššího Pána je duchovní.“ Energie a její zdroj se od sebe neliší. Sluneční záře je energií slunce, ale neexistuje kvalitativní rozdíl mezi ní a sluncem. Sluneční svit je jasný, teplý a vše ozařuje. Z toho plyne, že teplota slunce je vysoká, ale kvalitou se od slunečního svitu neliší. Proto platí *viṣṇu-śaktiḥ parā proktā*. Bůh má jednu energii, duchovní energii. *Ḫṣetrajñāḫyā tathā parā*. Tatáž energie se projevuje také v jiné podobě, zvané *ḫṣetrajñā*, okrajová energie, energie, v níž se odehrávají činnosti živých bytostí. A *avidyā-karma-samjñānyā tṛtīyā śaktir isyate*. Kromě těchto energií je zde ještě jiná energie (*anyā*), a to *avidyā*, nevědomost. Je založena na hmotných činnostech (*karma-samjñā*). To znamená, že v jejím rámci je každý nucen obdržet výsledky své práce. To je hmotný svět. Je také energií Kṛṣṇy, Boha, ale převažuje v něm nevědomost (*avidyā*). Ta nutí každého pracovat, i když ve skutečnosti pracovat nemusí.

Je zde tedy jedna energie, duchovní energie. Kṛṣṇa, Bůh, je duchovní povahy a energie z něho

vyzařuje. Proto je také duchovní povahy. *Śakti-śaktimatayor abhinna*. Z Véd víme, že *śaktimān*, zdroj energie, Kṛṣṇa, a energie se od sebe neliší. Tato hmotná energie se tedy od Kṛṣṇy také neliší. Na jiném místě Vědy praví: *sarvaṁ khalv idam brahma*: „vše je Brahman.“ Také v *Bhagavad-gītě* Pán Kṛṣṇa říká: *mayā tatam idam sarvaṁ*. „Prostupuji celým tímto (*idam*) vesmírem.“ *Sarvaṁ* znamená „celým“. *Mayā tatam idam sarvaṁ jagat avyakta mūrtinā*, „tímto neosobním projevem.“ *Mat-sthāni sarva-bhūtāni nāhaṁ teṣu avasthitāḥ*: „Vše spočívá na Mě, všechny bytosti jsou Mou expanzí.“ *Nāhaṁ teṣu avasthitāḥ*: „Ale já nejsem v nich.“ Tuto filozofii současné totožnosti a odlišnosti (*acintya-bhedābheda*) začal šířit Śrī Caitanya Mahāprabhu, přestože existuje již ve *Vedānta-sūtrách*.

Vše je tedy s Pánem jednotné a zároveň se od Něho liší. Existují však dva druhy filozofů. Jedni říkají, že Bůh a živé bytosti se od sebe liší a druzí (monisté) mají za to, že Bůh a živé bytosti jsou jedno. Filozofie *acintya-bhedābheda* slučuje obě tyto filozofie tak, že Bůh a živé bytosti jsou totožní a zároveň se od sebe liší. Jsou totožní svou kvalitou, tak jako energie a její zdroj, slunce a jeho zá-

ře. Sluneční záře se vyznačuje teplem a světlem a na slunci samotném existuje také teplo a světlo, ale ve značně odlišné míře. Dokážete snést teplo a záři slunečního svitu, ale nedokážete snést žár na slunci. Vědci praví, že pokud se někdo přiblíží ke slunci, které je vzdáleno mnoho miliónů kilometrů, okamžitě shoří na popel.

Bůh a my, Kṛṣṇa a živé bytosti, jsme kvalitativně totožní, ale z hlediska kvantity jsme oproti Kṛṣṇovi nepatrní (*anu*). Jsme menší než atom. Atomy můžeme pozorovat v otvorech okenní sítě, když slunce svítí ve vhodném úhlu. To jsou *trasa-reṇu*, kombinace šesti atomů, které lze vidět. Samotný atom nelze pouhým okem spatřit. Vědecká literatura také obsahuje atomovou teorii (*paramāṇuvāda*). *Bhāgavatam* říká, že vědci budou možná jednou schopni spočítat množství atomů ve vesmíru. Není to samozřejmě možné, ale teoreticky... *Śrīmad-Bhāgavatam* praví, že díky vědeckému výzkumu může být jednou zjištěn počet atomů ve vesmíru. Přesto není možné poznat Nejvyšší Osobnost Božství našimi smysly.

*ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi
na bhaved grāhyam indriyaiḥ*

Kṛṣṇa, Bůh, není postižitelný našimi hmotnými smysly (*indriyaiḥ*). *Ataḥ*, proto, *nāmādi*, počíná Jeho jménem. Snažíme se poznat Kṛṣṇu zpíváním Jeho svatého jména, Hare Kṛṣṇa. Poté se naše srdce očistí a jsme schopni poznat Jeho podobu (*sac-cid-ānanda-vigrahaḥ*).

Našimi hmotnými smysly nedokážeme poznat Jeho jméno, podobu, vlastnosti, majetek ani činnosti. Jak je to tedy možné?

*sevonmukhe hi jihvādaḥ svayam
eva sphuraty adaḥ*

Když se začneme věnovat transcendentální láske službě Pánu, Pán se nám zjeví a můžeme Ho poznat. *Jihvā* znamená „jazyk“. Naším prvním úkolem je zaměstnat ve službě Pánu jazyk. Jak? Zpíváním a oslavováním Jeho jména, majestátu, vlastností, podoby, majetku, zábav. To je úkol jazyku. Když je zaměstnán, postupně jej následují všechny ostatní smysly. Je naším nejdůležitějším

smyslem. Pro ovládnutí smyslů se tedy doporučuje nejdříve ovládnout jazyk. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura zpívá: *tāra madhye jihvā ati, lobhamoy sudurmati*,

Náš současný podmíněný stav je *śarīra avidyā jāl*. Jsme uvězněni v síti tohoto hmotného těla, tak jako ryba v síti. A nejen v tomto těle. Tato síť nevědomosti (*avidyā jāl*) má 8 400 000 podob, v kterých se ocitáme během našeho hmotného života. *śarīra avidyā jāl, jadendriya tāhe kāl*.

Zajetí v této síti nevědomosti pokračuje vinou nebezpečných smyslů. Smyslový požitek. Bhaktivinoda Ṭhākura říká, že nejnebezpečnější z těchto nebezpečných smyslů je jazyk. Pokud jej nedokážeme ovládnout, donutí nás přijímat jedno tělo za druhým. Toužím-li uspokojovat jazyk masem a krví, hmotná příroda mi dá možnost ochutnávat čerstvé maso a krev a to v těle tygra. Pokud v jídle nerozlišuji, hmotná příroda mi dá tělo prasete a budu muset žrát výkaly.

V závislosti na těle jsme označováni za hmotně trpící nebo si užívající. Proto lidské tělo dává velkou příležitost, neboť realizace Boha začíná jazykem. *Sevonmukhe hi jihvādaḥ*. Zapojením jazyka do láskyplné služby Pánu lze rozvíjet vědomí Kṛṣṇy. Konečná realizace Boha prostřednictvím jazyka. V lidském těle je možné jazyk zaměstnat, ale v jiných, jako jsou těla koček, psů, tygrů, nikoliv. Tygr je velmi silné zvíře, ale žádné zvíře není tak silné nebo schopné jako člověk. S tím každý souhlasí. Lidské tělo je pro živou bytost uvězněnou v koloběhu zrození a smrti velkým dobrodiním a příležitostí. Můžeme použít jazyk správně a tak se osvobodit. *Sevonmukhe hi jihvādaḥ*. *Seva* znamená „služba“ a *jihvā ādaḥ* znamená „počíná jazykem“.

Pokud tedy zaměstnáme jazyk neustálým zpíváním Hare Kṛṣṇa *mantry*... Zvuk slova *Kṛṣṇa* se neliší od Kṛṣṇy. Kṛṣṇa je absolutní, nic se od Něho neliší. V hmotném smyslu se vše liší. Já se liším od svého těla, nejsem toto tělo. Ale v případě Kṛṣṇy to neplatí – On a Jeho tělo jsou totožné.

*avajānanti mām mūḍhā
mānuṣīm tanum āśritam*

Kṛṣṇa říká v *Bhagavad-gītě*: „Hlupáci se Mi vy-

smívají, když sestupují v lidské podobě. Myslí si, že jsem obyčejná lidská bytost.“ *Param bhāvam ajānanto*: „Tito darebáci neznají Mě ani Moji moc.“ Považují Kṛṣṇu za obyčejného člověka. Je tu použito slova *mūḍha*, které znamená „darebák“.

Navzdory tomuto varování existuje mnoho darebáků, kteří jsou považováni za velké učence. Když Kṛṣṇa nabádá „Odevzdej se Mi“, komentují to: „Nikoliv Kṛṣṇovi, ale nezrozenému duchu v Kṛṣṇovi.“ Nevědí, že Kṛṣṇa se od svého těla neliší. Totéž platí o Jeho jméně, slávě a všem, co se

Ho týká. Monisté sice filozofují o jednotě, ale jakmile se jedná o Kṛṣṇu, rozlišují: „Kṛṣṇa se liší od svého těla,“ nebo „Kṛṣṇovo tělo se liší od Kṛṣṇy.“ Proto platí *ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi*.

Kṛṣṇa a Kṛṣṇovo jméno se neliší. Jakmile tedy můj jazyk přijde do styku se svatým jménem Kṛṣṇy, je v kontaktu s Kṛṣṇou. Když díky zpívání této *mantry*, Hare Kṛṣṇa, můžete být v neustálém styku s Kṛṣṇou, jen si představte, jak vás toto zpívání očisťuje.

Jihvāda, znamená zaměstnat jazyk ve zpívání. Váš jazyk chce také ochutnávat lahodná jídla.

Kṛṣṇa je proto tak laskavý, že vám dává stovky a tisíce jídel, které Sám ochutnal.

Jestliže tímto způsobem uděláte rozhodnutí: „Už nebudu jíst nic, co nebylo obětováno Kṛṣṇovi a vždycy zaměstnám svůj jazyk zpíváním Hare Kṛṣṇa“, potom je veškerá dokonalost ve vašich rukách. Jde pouze o tyto dvě jednoduché věci. Nejíst nic, co nebylo obětováno Kṛṣṇovi, to je všechno. Kṛṣṇovo prasādam je tak rozmanité. Rozmanitost je matka požitku. Veškerý požitek můžete získat jednoduše jedním *prasādam*. Čím více je váš jazyk očisťen, tím více můžete vychutnávat zpívání Hare Kṛṣṇa mantry. Pán Caitanya Mahāprabhu řekl, že je to *ānanāmbudhi-varḍhanam* – neustále se zvětšující oceán transcendentální blaženosti. V tomto materiálním světě máme zkušenost, že se oceán nezvětšuje. Kdyby se zvětšoval, tak by byla celá Země zaplavena už před mnoha a mnoha lety. Avšak tento oceán transcendentální blaženosti se zvětšuje.

Někteří z vás s tím mají zkušenost. Rūpa Goswāmī, který patří mezi autority říká: „Kolik toho můžu zazpívat jedním jazykem? Kdybych měl milióny jazyků, potom bych mohl zpívat trochu víc. Kolik toho můžu slyšet dvěma ušima?“ Usiluje o to, aby měl milióny uší a trilióny jazyků k vychutnávání zpívání Hare Kṛṣṇa. Ovšem, toto je jiná úroveň. *ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi na bhaved grāhyam indriyaiḥ*. S našimi současnými smysly nemůžeme porozumět kdo je Kṛṣṇa, kdo je Bůh, jaké je Jeho jméno, podoba, vlastnosti. Proto, jestliže se snažíme pochopit Kṛṣṇu z obrázků, „Ó, Kṛṣṇa objímá Rādhārāṇī a gópie“, tak uděláme chybu, protože dokud nejsou naše smysly očištěny, budeme považovat jednání mezi Kṛṣṇou a Rādhārāṇī za obyčejné jednání mezi mladým chlapcem a dívkou. Ve skutečnosti tomu tak není, je to čisté. Kṛṣṇadāsa Kavirāja ve své *Caitanya-caritāmṛtē* odlišil vztahy mezi Kṛṣṇou a *gopī-*

emi od chlípného jednání lidských bytostí. Je zde propastný rozdíl. Láska *gopī* ke Kṛṣṇovi je jako zlato a naše tak zvaná láska v tomto světě je jako železo. Tak jako existuje rozdíl mezi zlatem a železem, stejně tak existuje rozdíl mezi světskou láskou a láskou, kterou pocítují *gopī* ke Kṛṣṇovi. Proto je řečeno *ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi na bhaved grāhyam indriyaiḥ* – s těmito současnými znečištěnými smysly nemůžeme pochopit Kṛṣṇu. Měli bychom proto následovat princip *sevonmukhe hi jihvādau*. Ze všeho nejdříve bychom se měli zaměřovat na zpívání Hare Kṛṣṇa. Tady je Rādhā a Kṛṣṇa. Hara je Rādhā a Kṛṣṇa. Nesnažte se jim porozumět současnými smysly, ale jednoduše zpívejte Jejich svatá jména. Hare Kṛṣṇa. *Ceto-dar-*

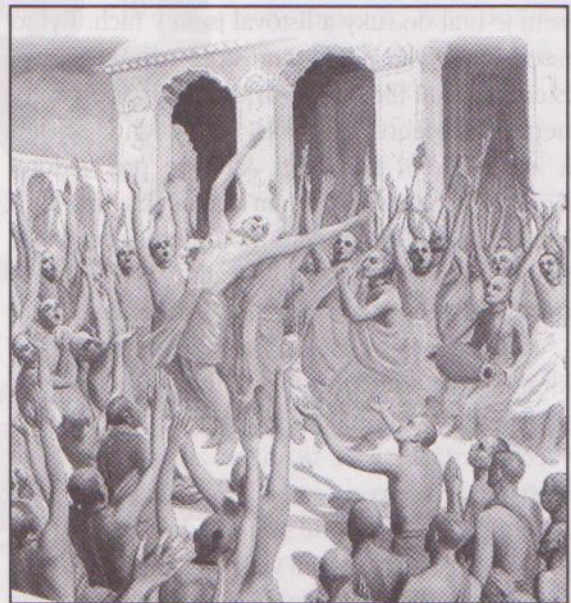

paṇa-mārjanam bhava-mahā-dāvāgni-nirvāpanam. Zpíváním se očistí prach nahromaděný v srdci. Jestliže zpíváte Hare Kṛṣṇa bez přestupků, zbavíte se veškeré materiální úzkosti. To, jaký dělá pokrok ve zpívání se testuje podle toho, do jaké míry se zbavují materiální úzkosti. *Ceto-darpaṇa-mārjanam bhava-mahā-dāvāgni-nirvāpanam*. Tehdy začíná skutečný život. Pokud jste rozrušováni materiálními podmínkami, tak byste měli vědět, že váš duchovní život nezačal. Je to potvrzeno. *brahma-bhūtaḥ prasannātmā na śocati na kṛṅksati. Prasannātmā*. Bhagavad-gītā říká, že když osoba realizuje Brahman... Realizovat Brahman znamená, že chápeme: Nejsem toto tělo, jsem čistá duše, věčný služebník Kṛṣṇy.”

Pochopení, že nejsem tohle tělo, ale duše, není dostačující. Není to úplné poznání. Ovšem, je to dobré. Je to okrajový krok mezi hmotou a duchovnem. Avšak musíte úplně transcendovat materiální existenci a přijít na úroveň duchovního chápání. Za tímto účelem musíte pokročit dále, za úroveň realizace Brahmanu. *Brahma-bhūtaḥ prasannātmā*. Symptom toho, jestli jste realizovali Brahman je, že jste vždycky radostní, žádná úzkost. Úzkost, proč? Všechno je velice pěkně popsáno ve *Śrīmad-Bhāgavatamu*. *Bhayaṁ dvitīyābhīniveśataḥ syāt*. Když zapomeneme na Kṛṣṇu, Boha a myslíme si, že je tady ještě něco jiného, potom máme strach. Ti, kteří jsou přesvědčené a realizované duše vědí, že kromě Kṛṣṇy nic jiného neexistuje. Čeho se pak můžeme bát? Ti, kteří jsou čistí oddaní, nejsou rozrušeni ani v těch nejtěžších životních podmínkách. Na co myslí? *tat te nukampam*: „Můj milý Pane, jsi ke mě tak milostivý, že jsi mě umístil do těchto strastiplných podmínek.“ *Tat te nukampam susamikṣamāno*. „Nyní jsem dostal dobrou příležitost k neustálému vzpomínání na Boha. Kṛṣṇo, jsi tak laskavý, že jsi mě umístil do této situace.“ Kṛṣṇa vědomí je velmi pěkné. *Yasmin sthite guruṇāpi duḥkhena na vicālyate*. *Bhagavad-gītā* říká, že ten, kdo si je vědom Kṛṣṇy nemá za žádných okolností strach. Tak jako Prahlāda Mahārāja. Bylo mu pět let a jeho otec ho mučil strašnými způsoby. On se však nebál. Toto je úroveň vědomí Kṛṣṇy. Když ho otec vyzval: „Prahlaḍe, z jakého zdroje čerpáš takovou sílu?“, okamžitě odpověděl: „Můj drahý otče, kdo ti dává sílu takto hovořit?“ Kṛṣṇa vědomí je tak pěkné, že i když je člověk umístěn do strastiplné situace, není tím rozrušen. *Nārāyaṇa-pāraḥ sarve*. Existuje mnoho dalších podobných veršů. Můžeme jich citovat stovky. *Nārāyaṇa-pāraḥ sarve na kutaścana bibhyati*. Jestliže se někdo stane vědomý si Kṛṣṇy, nebojí se ničeho. *Na kutaścana bibhyati, svargāpavarga-narakeṣv api*. Jestliže je umístěn do pekla, do nebe, do duchovního světa nebo kdekoliv jinde, je šťastný. *Tulyartha-darśinaḥ*. Uvažuje takto: „Jestli mě umístíš do pekla, do nebe, tady nebo támhle, všude je to stejné.“ Taková osoba je neustále s Kṛṣṇou, zpívá Hare Kṛṣṇa a Kṛṣṇa je vždy s ním. Kde je důvod se něčeho bát? „Och, tohle místo ne-

ní dobré, tamto místo je velmi dobré?“ Ne. Kdekoliv je Kṛṣṇa, tam je to vždycky dobré. Musíme proto velice pěkně trénovat náš jazyk. *sevonmukhe hi jihvādau svayam eva spuraty adaḥ*. Je to velice pěkná služba. Jednoduše zpíváte Hare Kṛṣṇa a jíte Kṛṣṇovo prasādam, co je na tom těžkého? Každý to přijme, ale naneštěstí tomu tak není. Caitanya Mahāprabhu proto říká *etadyṣi tava kṛpā bhagavan mamāpi*: „Můj drahý Pane, jsi ke mě tak milostivý, že ke Mě přistupuješ v podobě tohoto transcendentálního zvuku. Jsi vždycky se mnou.“ Jestliže to přijmu, Kṛṣṇa je vždy se mnou, když to však odmítnu, potom... To se nazývá nevědomost. Jakmile přijmeme, že Kṛṣṇa je všude, Kṛṣṇa je okamžitě s námi a jakmile to zavrhneme, je daleko od nás. S Kṛṣṇou se můžeme jednoduše stýkat zpíváním neboli zaměstnáním jazyka v Jeho službě. Caitanya Mahāprabhu doporučil tento proces a započal ho v tomto věku. Ačkoliv to není nic nového, doporučil tento proces zvláště pro dnešní věk.

Před příchodem Kṛṣṇy Kansa plánoval: „Jakmile se Kṛṣṇa narodí, zabiji Ho.“ Toto je plán démonů – zabít Boha, ateismus. „Bůh je mrtvý.“ To je také určitý druh zabíjení. „Žádný Bůh neexistuje, já jsem Bůh.“ To jsou různé způsoby, kterými se snaží zabít Boha. Bůh však není nikdy zabítý, spíše oni sami jsou zabiti. Pojednává o tom celá historie. ❀

Nāma Haṭṭa centrum

PROSTĚJOV

Celé to u nás začalo asi před devíti lety knihami Śrīly Prabhupādy. V minulosti jsem se zajímal o jógu a přečetl jsem z této oblasti téměř vše, co bylo v té době u nás k dostání. Něco mě na těchto tématech inspirovalo, ale když jsem zkoušel cokoli z toho praktikovat, výsledky zůstávaly daleko za očekáváním.

Po sametové revoluci se začaly na pultech prostějovských knihkupectví objevovat velice speciální knihy, které mě přitahovaly nejen svým vzhledem, ale zejména tím, co bylo uvnitř. Rád jsem je bral do ruky a listoval jsem v nich. Byl to trochu nezvyk, nikde ani stopa po esoterice, žádné spletné filosofické úvahy nebo popisování nepopsatelného. Dneska se trochu stydím a závidím těm oddaným, kteří se pro vědomí Kṛṣṇy nadechli už při prvním kontaktu s ním, kteří kupovali najednou celé komplety knih Śrīly Prabhupādy a od samého začátku věděli, že vědomí Kṛṣṇy je to, co vlastně odjakživa hledají.

Trvalo to nějaký čas, než se moje počáteční náklonnost ke knihám Śrīly Prabhupādy změnila v pochopení, že v nich najdu logické odpovědi na všechny otázky a že dokážou změnit můj život k lepšímu. Nejprve jsem si koupil životopis Śrīly Prabhupādy a postupně se u nás doma začaly objevovat další knihy. První větší dávku přinesla jednou moje dobrá žena, která sice považovala moje

snažení za další z mých „úletů“, ale chtěla mi udělat radost.

V knihách se objevovaly nové a nové informace a protože jsem tápal zejména v praktických věcech, začal jsem se ohlížet po někom, kdo už vědomí Kṛṣṇy praktikuje. Vzpomínám si, že mě nejvíce zaměstnávala otázka, na jakou melodii mám vlastně zpívat Hare Kṛṣṇa? V knihách jsem našel adresu na tehdejší chrám v Praze-Modřanech a napsal jsem dopis plný dotazů.

Jako odpověď přišlo pozvání na nedělní program do pražského chrámu a tam jsem se poprvé setkal s oddanými. Bylo to nové a zvláštní, ale byl jsem v extázi, protože jsem konečně měl s kým mluvit o tom, co mě tehdy už vážně zajímalo. Velice silně na mě zapůsobil také následující odpolední program. Při *kīrtanu* jsem se snažil zapamatovat si zpívané melodie a lekce mě zaujala tím, jak je vědomí Krišny nadčasové a nezávislé na vnějších okolnostech, ale nebudu se přetvářovat a otevřeně přiznám, že tím závěrečným úderem, kterým mě Kṛṣṇa dostal, byla úžasná hostina, překonávající všechno, co jsem do té doby zažil a která postavila moji dosavadní snahu o štěstí a požitky do pravého světla.

Po návštěvě chrámu jsem se více soustředil na to, jak získat ženu a syna na svou stranu. Nejdříve jsem se snažil ženě kázat, ale to moc nefungovalo.

Zkusil jsem to tedy odjinud a snažil jsem se změnit sám sebe. Z ospalého lenocha, jakým jsem byl dříve, jsem se pokoušel stát praktickým člověkem, který začal ženě pomáhat se synem a více se staral o provoz domácnosti. To už bylo lepší. Jak jsem se učil postupně vařit, manželka začala oceňovat i výhody vegetariánství, ale skutečný obrat k lepšímu nastal tehdy, když k nám domů přijeli poprvé oddaní.

Začátkem roku 1994 jsem se dozvěděl, že je možné pro oddané zorganizovat veřejný program a hned jsem se toho chytil. Zjistil jsem, co je třeba zařídit a pustil jsem se do přípravy. Program se vydařil a já jsem měl radost, že jsem mohl pro Kṛṣṇu a oddané udělat něco praktického. Ta radost byla o to větší, že se moje žena mohla osobně setkat s oddanými a začala se k vědomí Kṛṣṇy stavět příznivě.

Ze společnosti oddaných neměla samozřejmě prospěch jen moje žena. Při této příležitosti jsem měl možnost více se seznámit s Aśvaharim Prabhu, který mě už tehdy začal inspirovat a ukázal směr, jakým by se mělo ubírat kázání v Prostějově. Když za několik měsíců přijeli oddaní na další program pro veřejnost, Aśvahari Prabhu navrhl, abych pozval pár známých na menší program u nás doma.

Přišlo pět hostů a to byl vlastně začátek našich pravidelných nedělních programů. Nejdříve jsme se scházeli jednou za měsíc, pak jednou za čtrnáct dní a zanedlouho se u nás vařilo, zpívalo a přednášelo každou neděli. Někteří z hostů přišli jednou nebo dvakrát, jiní se začali objevovat pravidelně a protože se jim programy líbily, začali s sebou přivádět své přátele a známé. Pomalu nás přibývalo až do roku 1997, kdy nastal zlom a přišla invaze mladých lidí z nedalekého městečka. Po dobu téměř jednoho roku to pro nás znamenalo jeden program týdně navíc, ale protože nám Kṛṣṇa poslal na pomoc další manželský pár, dalo se to

zvládnout. Dnes vidím, že to všechno byla jedna velká Kṛṣṇova milost.

Dále jsme s manželkou chodili do zaměstnání a nic vnějšího jsme ve svém životě nemuseli měnit. Jenom jsme zpívali Hare Kṛṣṇa, vyhledávali jsme společnost oddaných (buď jsme jezdili my za nimi, nebo *sankīrtan* oddaní a kazatelé k nám) a náš byt a svoji energii jsme postupně zaměstnali v misi Śrīly Prabhupády.

V roce 1995 jsme připravili opět několik programů pro nejširší veřejnost a jako host přijel s oddanými také Bhaktivaibhava Swami, který se později stal našim duchovním mistrem. Jeho návštěva pro nás byla velkým požehnáním a inspirací, protože Maharāja svolil, že nám poskytne duchovní vedení a dal nám svoje první pokyny. V roce 1998 jsme dostali zasvěcení a začali jsme další etapu našeho duchovního života. Milostí našeho duchovního mistra, Kṛṣṇy a oddaných můžeme pokračovat v tom, co děláme a šířit vědomí Kṛṣṇy.

Náš byt postupně přestal stačit, i když ho Kṛṣṇa jednou nafoukl tak, že se do něj vešlo 35 nedělních hostů, a proto jsme Nāma Haṭṭa programy přemístili do pronajatého sálu. I tady se už stěhujeme z menších sálů do větších, protože např. program našeho Guru Maharāje pro moravské oddané a přátele Kṛṣṇy navštívilo téměř sto zájemců.

Snažíme se kázat i v okolních městech, kde každou sobotu pořádáme také *harināmy*, rozdáváme knihy Śrīly Prabhupády jak to jde: na programech, v zaměstnání, mezi známými a příbuznými a během maratónů vyrazím buď sám nebo s několika odevzdanými dušemi nabízet literaturu ode dveří ke dveřím.

Zájemcům o zdravou a čistou výživu můžeme nabídnout kurzy vaření a kdo chce hlouběji proniknout do filosofie a praxe vědomí Kṛṣṇy, může jedenkrát týdně

navštěvovat některou z našich tří *bhakti vrkṣa* sku-

pin. Máme za sebou i několik větších oslav a festivalů, z nichž se obzvláště vydařila letošní Gaura-pūrnimā. Kṛṣṇa ochutnal v ten den 124 preparací a následující hostiny se zúčastnilo mnoho hostů.

Zvláštní milost projevil Kṛṣṇa na podzim minulého roku, kdy k nám přišla překrásná Božstva Śrī Śrī Nitāi-Gaurasundara.

Bylo to sice jen na několik měsíců (na jaře Božstva znovu vyrazila na svoji další cestu s Pada-yātrou), ale i tak jsme mohli realizovat, že Kṛṣṇa je skutečně všepřitažlivý, protože v době přítomnosti Božstev v Prostějově se počet návštěvníků nedělních programů téměř zdvojnásobil. Śrī Śrī Nitāi-Gaurasundara kī jaya!

Dobře víme, že sami bychom na všechnu službu nestačili. Proto chceme touto cestou poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojují do chodu prostějovského Nāma Haṭṭa centra.

I když pro to nejsem kvalifikovaný, budu velice šťastný, jestliže těchto pár řádek bude inspirovat čtenáře k zamyšlení nad tím, jak to funguje. Když se ohlížím zpátky, vidím, že to jediné, co jsme dělali, bylo, že jsme chtěli potěšit Kṛṣṇu a Jeho od-

dané. O všechno ostatní se Kṛṣṇa postaral sám. Když se budeme stýkat s oddanými, zpívat s nimi Hare Kṛṣṇa, naslouchat od nich o Kṛṣṇovi a jíst s nimi lahodné *prasādam*, velice brzy pocítíme vyšší chuť. Můžeme říct o Kṛṣṇovi svým přátelům a známým, pozvat je k sobě domů, zpívat s nimi Hare Kṛṣṇa, číst v knihách Śrīly Prabhupādy a pak jim také nabídnout lahodné *prasādam*.

Když to nejde tímto způsobem, můžeme pomoci při přípravě takového programu, nebo alespoň podpořit ty, kdo takový program zajišťují. Pak brzy pochopíme, že tato pěkná činnost nám přinese to, co vlastně celou dobu hledáme: skutečné a trvalé štěstí, které zažíváme jako věční služebníci Kṛṣṇy.

Na závěr bych chtěl čtenářům časopisu Nāma Haṭṭa popřát hodně chuti a inspirace do zpívání Hare

Kṛṣṇa mahāmantry a hodně Kṛṣṇovy milosti v jejich procesu oddané služby. ❀

Hare Kṛṣṇa

Muni priya dāsa

Hari priya devī dāsi

syn Prahlād

The best of Krishna-folk Vol.1

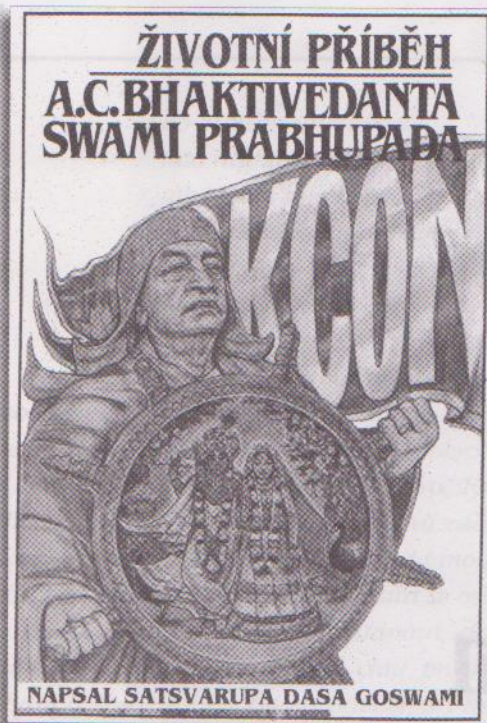
Jay Gurudev Dās

Tradiční sanskrtské mantry a bengálské písně
vaiṣṇavských ācaryů.

Na CD i MC najdete výběr písní nahraných v letech
1996 - 1999.

čas: 73:16

cena: 250,-

Kreslený životopis Śrīly Prabhupādy

počet stran: 32

cena: 90,-

BHAKTA KURZ NA KṚṢṆOVĚ DVOŘE

Termín: 29.11. 1999 - 23.12. 1999

NÁPLŇ: Základní úvod a trénink bhakti *yogy*

PŘEDNÁŠKY: Maṇidhara dāsa

PRAKTICKÁ ČÁST: Raghunātha Priya dāsa

Cíl:

- 1) Naučit se radostně žít s oddanými
- 2) Získat základní pochopení filozofie vědomí Kṛṣṇy
- 3) Naučit se následovat *sādhamu*
- 4) Úvod do *saṅkīrtanu*
- 5) Seznámit se s možnými příležitostmi budoucího zaměstnání se v rámci ISKCONu

Tohoto kurzu se zúčastní bhaktové ze Slovenska, z klubu Góvinda v Praze. Na hrázi a zveme také vás, čtenáře časopisu *Nāma Haṭṭa*. Pokud se vám nepodaří zúčastnit se celého kurzu, můžete využít alespoň víkendů.

Náklady na jeden den: 175,- Kč.

Přihlásit se můžete na tel.:

KṚṢṆŮV DVŮR

0603/215380

nebo

MAṆIDHARA DĀSA

0603/156335

BHAKTI

SESTAVIL AŠVAHARI DĀSA

I. díl

SĀDHANA, BHĀVA A PREMA BHAKTI

Milí oddaní a příznivci *Nāma Haṭṭy*, v následujících řádcích se dozvíte shrnutí procesu *bhakti - yogy*, neboli oddané služby tak, jak se nachází v knize *Mādhurya Kadambinī* od Śrīly Viśvanātha Cakravartīho Ṭhākura. Rozvoj *bhakti*, neboli oddané služby není nic jiného než postupné očišťování srdce od prachu materialismu. Úměrně tomu se projevuje transcendentální víra a láska ke Kṛṣṇovi. Celý proces je přirovnán k vaření cukrové třtiny, která také postupně houstne, až se promění v cukr. Protože je oddaná služba Kṛṣṇovi velice drahá, pokusíme se nyní hlouběji porozumět její povaze.

Díla jako je *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad Bhāgavatam*, *Nektar oddanosti* a *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, tvoří vrchol védského poznání a zároveň základ vaišṇavské filosofie. V těchto knihách je *bhakti* beze zbytku vysvětlena.

Výjimečná vznešenost oddané služby

Stejně jako Nejvyšší Pán, i *bhakti* projevuje sama sebe a není závislá na žádné jiné příčině. *Śrīmad-Bhāgavatam* vysvětluje: „*yato bhaktir adhoksaje ahaituky apratihatā*“ - Oddaná služba transcendentálnímu Pánu je bezpříčinná a nepřerušovaná“ - (ŚB.1.2.6) Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura vysvětluje, že oddaná služba nemá žádnou hmotnou příčinu (*hetu*). Není probuzena nashromážděním výsledků zbožných činností (*subha-karma*) a dokonce ani Pánova milost, ať již příčinná či bezpříčinná, není podle něho příčinou zjevení *bhakti*. Nakonec dochází k závěru, že příčinou probuzení *bhakti* v srdci živé bytosti je, že *bhakti* probouzí v oddaném milost a ta je příčinou probuzení *bhakti* v další osobě. Pán dává oddanému moc udělit Pánovu milost, aniž by musel čekat na Jeho svolení. Tato milost se nazývá neo-byčejné štěstí (*atibhāgyena*). *Bhakti* zapřičiňuje

bhakti. Závěrem tedy je, že *bhakti* se projevuje sama a je nezávislé povahy.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura dále vysvětluje, že vstupní branou pro *sādhya-bhakti* neboli zdokonalenou oddanou službu mohou být různé části *sādhana-bhakti*, jako je rozdávání milodarů (*vaiṣṇavīm* a Pánu), odříkání (půst na *Ekādaśī*), či *tapasya* (zříkání se smyslového požitku pro dosažení Pána). Jinak se tyto činnosti, jak je popisuje *ŚB.10.47.24* vztahují na *sāttvikī-bhakti*, která funguje jako část systému *jñāny*. Verše *ŚB.1.5.7*, *10.14.4* a *10.14.5* potvrzují, že cesta *karmy*, *jñāny* a *yogy* úplně závisí na *bhakti*. Aby však mohla *bhakti* přinést *premu*, nezávisí ani v nejmenším na procesu *karmy*, *jñāny* a *yogy*. Naopak. Procesy *karmy*, *jñāny* a *yogy* ve svých výsledcích závisí na *bhakti*, jak potvrzuje *ŚB 11.11.32*, *11.20.31-33*. Stejně jako je tělo závislé na duši, závisí *karma*, *jñāna* a *yoga* na nejvyšše vznešené *Bhakti-devī*. *Bhakti* je také zcela nezávislá na čistotě místa, času či dokonce na čistotě praxe. To se však nedá říci o těch druhých, kde se i menší chyba stane obrovskou překážkou v další cestě. *Bhakti* se může objevit i v srdci, které je plné chtivých tužeb. Avšak poté, co se objeví, jsou chtivé touhy odstraněny. To proto, že *bhakti* je zcela nezávislá. To, co je nezávislé, není vyživováno nebo zmařeno ničím jiným.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura tedy dochází k tomuto závěru: *bhakti* *sañjātayā bhakti* (ŚB 11.3.31) – plodem *sādhana-bhakti* je *prema-bhakti*, která je sama o sobě korunou veškerých lidských idejí (*puruṇārtha-maulī*). Takto byla popsána *Bhakti-devī*, která povstává z Pána a je všeprostopující, nejpřitažlivější, dávající život všem, nejvznešenější, zcela nezávislá a sebeprojevující. Jestliže i nadále dává někdo přednost jinému procesu než je *bhakti*, je třeba vědět, že přišel o rozum. Co říci více? Písma osobu, která zavrhne *bhakti*, nepovažují ani za lidskou bytost. *Ko vai na seveta vinā naretaram* – „pouze ti, kdo snad ani nejsou lidé odmítají sloužit Pánu.“

Jednotlivá stádia oddané služby

*ādau śraddhā tataḥ sādhu-
saṅga 'tha bhajāna-kriyā*

*tato 'nārtha-nivṛtīḥ syāt
tato niṣṭha rucis tataḥ
athāsaktis tato bhāvas
tataḥ premābhyudañcati
sādhakānām ayaṁ premṢaḥ
prādurbhāve bhavet kramāḥ*

„Na začátku je třeba mít předběžnou touhu po seberealizaci. To nás přivede do stádia, kdy se budeme sdružovat s osobami duchovně pokročilými. V dalším stádiu jsme zasvěceni pokročilým duchovním mistrem, a podle jeho pokynů začne oddaný s procesem oddané služby. Oddanou službou pod vedením duchovního mistra se osvobodí od všech druhů hmotné připoutanosti, dosáhne stálosti v seberealizaci a získá chuť pro naslouchání o Absolutní Osobnosti Božství, Śrī Kṛṣṇovi. Tato chuť vede k připoutanosti k vědomí Kṛṣṇy, která uzraje v bhāvu neboli předběžné stádium lásky k Bohu. Skutečná láska k Bohu se nazývá **prema**, stádium nejvyšší dokonalosti života.“ (NOD 1.4.15-16)

V těchto verších klasifikuje Śrīla Rūpa Gosvāmī různá stádia oddané služby. „Rozdělení oddané služby do různých stádií představuje různá stádia probouzení naší lásky ke Kṛṣṇovi.“ Tato stádia jsou přirovnána k růstu rostlinky oddané služby. Říká se jí *bhakti-lata*. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura ve své knize *Mādhurya Kadambinī* o oddané službě říká: „Ale to nejužasnější na této rostlince oddané služby je, že i když její lístečky, poupata, květy a plody uzrávají vždy do vyšších forem, přesto jsou jejich původní podoby zachovány.“ Projděme nyní stádia růstu *bhakti-laty* jedno po druhé:

<i>śraddhā</i> -	předběžná víra neboli touha po seberealizaci
<i>sādhu-saṅga</i> -	sdružování se s duchovně pokročilými osobami
<i>bhajāna-kriyā</i> -	oddaná služba pod vedením duchovního mistra
<i>anārtha-nivṛitti</i> -	osvobození od veškerých hmotných pout
<i>niṣṭha</i> -	stálost v oddané službě
<i>ruci</i> -	rozvinutí chuti pro službu Pánu
<i>āsakti</i> -	transcendentální připoutanost

bhāva (rati) - předběžné stádium lásky k Bohu
prema - skutečná láska k Bohu, stádium
nejvyšší dokonalosti života.

Výše zmíněná stádia *bhakti* neboli oddané služby se dělí do tří kategorií – *sādhana-bhakti*, *bhāva-bhakti* a *prema-bhakti*. V *Nektaru oddanosti* nacházíme šest znaků čisté oddané služby, které se vždy po dvou projevují v příslušné kategorii.

sādhana-bhakti

- *kleśaghñi*

(okamžitá úleva od všech druhů hmotného utrpení)

- *śubhadā*

(počátek všeho příznivého)

bhāva-bhakti

- *mokṣa-laghukṛti*

(považuje *mokṣu* za zanedbatelnou)

- *sudurlabha*

(vzácně dosažitelná)

prema-bhakti

- *sandra-nanda viśeṣātma*

(předčí i pojetí osvobození)

- *kṛṣṇa-karṣiṇi*

(jediný způsob jak upoutat Kṛṣṇu)

Sādhana-bhakti

Sādhana-bhakti je v zásadě rozdělena na dvě části – *vaidhī* a *rāganuga*. *Rāganuga* je vnitřní strana prvních dvou lístečků na rostlince oddané služby (*kleśaghñi* a *śubhadā*), a rodí se ze spontánní dychtivosti po všem, co souvisí s Pánem. *Rāganuga* je vyšší povahy, neboť se vyznačuje čistou ryzí náklonností k Pánu.

Vaidhī je vnější strana stejných dvou lístků. Je trochu hrubší, protože se rodí z poslušnosti k pokynům písem. Je určitým způsobem podřadnější, protože zde schází spontánní náklonnost k Pánu vzhledem k tomu, že vztah k Pánu je smíšen se zbožnou úctou a bázni. Nicméně *rāga* i *vaidhī* téměř rovnocenně projevují symptomy *kleśaghñi* a *śubhadā*.

Kleśa - existuje pět druhů *kleśi*, které jsou oddanou službou zničeny: *avidyā*, *asmitā*, *rāga*, *dveṣa*, *abhiniveśa*.

avidyā - nevědomost: plést si dočasné s věčným, utrpení považovat za blaženost, nečisté považovat za čisté, považovat za vlastní já to, co vlastním já není.

asmitā - falešné ego: ztotožňovat se s tělem způsobem „já“ a „moje“, a uznávat pouze to, co zprostředkuje přímé smyslové vnímání jako realitu.

rāga - připoutanost: touha získat hmotné štěstí a zmenšit utrpení.

dveṣa - odpor: odpor k neštěstí nebo příčinám utrpení.

abhiniveśa - instinktivní inklinace ke smyslovým požitkům a strach, že nás od toho všeho smrt oddělí.

Kleśa doslova znamená utrpení nebo neštěstí a zde ji můžeme považovat za příčinu utrpení. Výše zmíněných pět příčin je skutečnou příčinou nevědomosti a povstává z nich tendence jednat správně či špatně, zapříčiňují náboženství a bezbožnost a s tím spojené zbožné či bezbožné činnosti a jejich následné reakce (*prārabdha*) v podobě štěstí a neštěstí. *Kleśa* také obsahuje čtyři následky hříchu - *prārabdha* (zralé), *aprārabdha* (nezralé), *riḍha* neboli *kuṭa* (v podobě semínka) a *bīja* (klíčící semínko). Oba druhy *bhakti* odstraní *kleśi* a stejně tak přinesou vše příznivé - *śubha*.

Śubha neboli příznivost sestává z vlastností jako: nezájem o hmotné záležitosti, zájem o Nejvyššího Pána, přátelskost, milostivost, schopnost odpouštět, pravdomluvnost, jednoduchost, vyrovnanost, statečnost, vážnost, uctivost, pokora a zdvořilost. Z verše 11.2.42 *Śrīmad Bhāgavatamu* vyplývá, že *kleśa* a *śubha* přicházejí zároveň. Protože se tyto dva listy rozvíjejí různě rychle, vzniká rozdíl v tom, jak rychle mizí nežádoucí vlastnosti (*aśubha*) a přicházejí příznivé (*śubha*). Takto se tedy *bhakti* rozvíjí ve specifických postupných stádiích. I když jsou tato stádia velice subtilní povahy a je těžké je zaznamenat, moudří je přesto popsali podle různých příznaků.

Prvních šest úrovní - *śraddhā, sādhu-saṅga, bhajana-kriyā, anartha-nivṛtti, niṣṭhā* a *ruci* - náleží k *vaidhī-bhakti* neboli oddané službě podle usměrňujících pravidel pod vedením duchovního mistra. Z těchto šesti jsou první tři úrovně označeny jako začátečnické. Úroveň *āsakti* náleží k *rāganuga-bhakti*.

Sādhana-bhakti má 64 prvků, z nichž pět nejdůležitějších je:

1. Přijmout ochranu u lotosových nohou pravé ho duchovního mistra.
2. Získat od něho zasvěcení a učit se od něho, oddané službě.
3. S vírou a oddaností plnit pokyny duchovního mistra.
4. Pod vedením duchovního mistra kráčet ve stopách velkých *ācāryū* (učitelů).
5. Dotazovat se duchovního mistra, jak dělat pokrok ve vědomí Kṛṣṇy.

Následuje 9 aspektů *sādhana-bhakti*:

Oddaný, který dosáhl dokonalosti praktikováním daného aspektu:

1. Naslouchání (*śravanam*) - Parīkṣit Mahārāja
2. Opěvování (*kīrtanam*) - Śukadeva Gosvāmī
3. Vzpomínání (*smaranam*) - Prahlād Mahārāja
4. Sloužení lotosovým nohám Pána (*pāda-sevanam*) - Lakṣmī devī

5. Uctívání (*arcanam*) - Prthu Mahārāja

6. Modlení se (*vandanam*) - Akrūra

7. Sloužení (*dāsyam*) - Hanumān

8. Přátelení se s Pánem - (*sakhyam*) - Arjuna

9. Odevzdání všeho (*ātma-nivedanam*) - Bali Mahārāja

Bhāva-bhakti

Když jsou všechny obavy a osobní nedostatky odstraněny, přijde standardní víra v transcendentální témata a chuť k nim se zvětšuje. Toto stádium vede k připoutanosti, po kterém přijde *bhāva* neboli prvotní stádium ryzí lásky k Bohu (ŚB 1.6.16). Na úrovni *bhāva* oddaný dosahuje úrovně *śuddha-sattva*, kde se začnou projevat Pánovy energie *sac-cit-ānanda svarūpa-śakti* - *sandhinī, samvit a hlādinī*. *Bhāva* má dvě části - *jñāna* a *jñāna-mayī* neboli *guni-bhūta* a *pradhāni-bhūta*. *Bhāva-bhakti* praktikuje oddaný kategorie *jīvan-mukta* (osvobozený, i když se stále ještě nachází v hmotném těle). Přímé vnímání Kṛṣṇy a Jeho zábav začíná na úrovni *bhāva*, a tehdy se v těle oddaného projeví 33 příznaků *sañcārī-bhāvy* spolu s dalšími úžasnými vlastnostmi, jako je tolerance a odříkavost. Oddaný v tomto stádiu neochvějně vzpomíná na Pána. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Thākura dále ve své knize *Mādhurya*

Kadambinī vysvětluje, že *bhāva* je dvojího druhu: jedna povstává z *rāga-bhakti* a druhá z *vaidhī-bhakti*. *Bhāva*, která povstává z *rāga-nuga-bhakti* je větší svojí kvalitou (*jāti*) i kvantitou (*pramāna*) a je velice hutná. Jejím zvláštním rysem je úplná nepřítomnost zbožné úcty a bázně, zatímco převažuje pocit toho, že Pán je na stejné nebo na nižší úrovni. *Bhāva* povstávající z *vaidhī-bhakti* je slabší ve své kvalitě i kvantitě a není tak hutná neboli intenzivní. Je poznamenána tím, že náklonnost k Pánu je smíšená s poznáním, že Pán je všemocný Bůh. Někteří oddaní vychutnávají první a jiní druhý druh *bhāvy*, protože mají odlišné duchovní touhy.

Podle sladkosti *bhāvy* se oddaní dělí na pět druhů: *śānta*, *dāsa*, *sakha*, *pitri* a *preyasī*. Potom se tyto *bhāvy* díky své vlastní energii obohatí o *vibhāvu*, *anubhāvu*, *sātvikī* a *vyabhicarī* spolu s jejich majestátem, a tak se z nich stanou *sthāyī-bhāvy* neboli nepřetržité extáze. Těchto pět *sthāyī-bhāv* potom zraje do podoby pěti *ras*: *śānta*, *dāsyā*, *sakhya*, *vātsalya* a *ujjvala*. Takže k *bhāva-bhakti* patří tato různá stádia, která přicházejí jedno po druhém milostí *guru*a. Stádium *bhāva* je posledním stádiem před tím, než dospějeme k lásce k Bohu. Na svém vrcholu *bhāva-bhakti* vyzraje do *prema-bhakti* neboli čisté lásky.

Prema-bhakti

Zatímco *bhāva-bhakti* je přirovnána k plně rozkvetlému květu rostlinky oddané služby, *prema-bhakti* je plodem tohoto květu. Śrīla Višvanātha Cakravartī Ṭhākura vysvětluje, jak *bhakti* dále zraje na úrovni *prema*. Nespočetné hmotné emoce (*māyiki*), které oddaný dříve

měl a jež byly spoutány provazy připoutaností k tělu, rodině, příbuzným, domovu a bohatství, jsou nyní stykem s božským nektarem (*mahārasa*) úplně přeměněny na duchovní emoce (*sac-cid-ānanda-jyotirmayī*). *Prema* potom připoutá tyto zduchovnělé emoce k Pánovu jménu, podobě a vlastnostem a oddaný vychutnává koncentrovaný nektar (*sandrānanda*), který z tohoto plodu *premy* plyne. Vznešená síla (*kṛṣṇakarṣinī*) vychutnávat tento nektar dokáže upoutat dokonce i Kṛṣṇu. Je třeba říci, že když oddaný vychutnává tento nektar, nebere ohledy na žádné překážky a zcela sebe zapomíná. *Prema* se pak rozvíjí dále, ale popisování těchto vznešených stádií není náplní této práce.

Shrnuto: podle Śrī Caitanya-caritāmṛty se *prema-bhakti* dělí na devět částí: „*Rati*, *prema*, *sneha*, *māna*, *praṇaya*, *rāga*, *anurāga*, *bhāva* a *mahābhāva* — přitažlivost, láska, náklonnost, nepřijemné pocity, důvěrnost, připoutanost, podřadná připoutanost, extatická láska a vznešená extatická láska (Cc. *Madhya* 24.30). Tato stádia vysvětluje podrobněji Śrīla Rūpa Gosvāmī v knize *Śrī Ujjvala-nīlamanī*. *Prema-bhakti* praktikuje oddaný kategorie *videha-mukta* (osvobozený oddaný v duchovním sídle Pána). ❧

(pokračování příště)

TRUTNOV

OPEN AIR MUSIC FESTIVAL

SETKÁNÍ S „DRUHOU KULTUROU“

Pán Nityānanda s oblibou prováděl *saṅkīrtan* na místech, kde se nedodržovaly běžné standardy morálky, až mu to někdy Pán Brahmā ve své inkarnaci Haridāse Ṭhākura vyčítal. Śrīla Prabhupāda začínal formovat ISKCON v newyorském Bowery, kde mu opilci spali přede dveřmi, a první zájemci o jeho poselství byli stoupenci drog a „volné lásky“. Do podobného prostředí se během předposledního srpnového víkendu vydali oddaní z pražského chrámu, obou restaurací i farmy a přátelé Kṛṣṇy ze Šumperka, Náchoda, Prostějova, Strakonice atd., aby na Open Air Music festivalu v Trutnově šířili svaté jméno a rozdávali *prasādam*.

Hlavní pořadatel festivalu, Martin Věchet, říká: „Oddaní jdou k podstatě, a to je jedna z věcí, proč se cítím O.K v jejich společnosti. Nikde jinde jsem se s tím tady v tomto světě v takovéto míře nesetkal. Hnutí Hare Kṛṣṇa má minimálně mé sympatie

a moji velkou podporu.“ Martin vyrůstal s „Druhou kulturou“ – alternativními umělci a intelektuály, kteří kvůli své autentičnosti museli za komunistických časů podobně jako oddaní působit potají. První „Východočeský Woodstock“ pořádal v roce 1987 na své parcele, ale tehdy koncert rozehnala StB. Po listopadu 89 se ovšem začal festival úspěšně uskutečňovat a stal se nejnavštěvovanějším hudebním show pod širým nebem v této republice. Letošní ročník, konaný pod záštitou města Trutnov a ministerstva kultury ČR, se Martin rozhodl věnovat hnutí Hare Kṛṣṇa.

Hodně účastníků přijímá oddané na místě dění pozitivně. Hlavní fotograf festivalu uklidňuje moje pochyby: „To je skvělé, že je tady něco duchovního!“ V Hare Kṛṣṇa campu zní ve dne v noci živý kīrtan – harmonium, mridangy, kartály a Kīrticandra prabhu se saxofonem nebo Vidya-vacaspati prabhu s kytarou – a vždycky někdo poslouchá nebo zkouší zpívat, bubnovat do kolen

či tancovat. I v hledišti před hlavní scénou vidím zpoceného rockera: „Tak jsem byl tancovat u těch Křišnovců a zpíval jsem: Hare Hare! To je nářez!“ Na pódiu zatím zpívá Mejla Hlavsa (který během Havlovy návštěvy USA hrál i v Bílém domě ve Washingtonu) za doprovodu skupiny Šílenství svoje realizace: „Divný ráno, divnej den. Divnej večer, divná noc.“

O *prasādam* je stále zájem a také o „*gopī* points“, které za příspěvek malují mätají zájemcům (včetně punkera s červeným kohoutem) na tváře. *Bhagavad-gītā* a další knížky jdou u stánku na odbyt stejně jako vonné tyčinky a ozdoby z Indie. Zvláštní obdiv sklízí taneční vystoupení Kala-kaṅṭhy deví dásí. Skupinka postává před nástěnkou s fotkami z farmy, comicovým příběhem o životě Śrīly Prabhupādy a tabulkou znázorňující, že člověk je svými anatomickými znaky vlastně býložravec. – „To je vono, todleto, čoveče!“ V noci sice někdo vzal dvěma oddaným *japy*, ale na oznámení z hlavního pódia se zastydí a nese je zpátky. Bohudík nedochází ani k násilným incidentům. V provizorní stanici první pomoci si dokonce pochvalují: „Na jiných festivalech máme plno, a tady jen jedna zlomená ruka a pár nevolností!“ *Prasādam* a *kīrtan* působí!

V neděli večer přijel Śrīla Suhotra Swami. Snažím se následovat jeho intenzivní hlas, ale za chvíli musím jít o oktávu níž – Mahārāja zpívá s tak mocným nasazením! Najednou se objevuje ústřední postava Druhé kultury, I.M. Jirous zvaný

Magor – bývalý mluvčí skupiny Plastic People, jeden z iniciátorů Charty 77, kdysi důvěrný Havlův přítel, celkem deset let vězněný komunisty z politických důvodů. Chvilí tancuje v objetí s oddanými, chvíli leží bhaktovi hlavou na klíně, chvíli se vsedě snaží s rukama nataženými před sebe zpívat *mahā-mantru*. Dávám mu podložku coby čestnému hostovi. Po odchodu Mahā-rāje si bere mikrofon: „Já vám chci něco říct. Jmenuji se Ivan Martin Jirous,“ souká ze sebe s potížemi, „a poprvé jsem tady viděl lidi od Hare Kṛṣṇa. Sice nesdílím vaši víru, ale mám pocit, že jste čistí a krásní lidé,“ mluví nečekaně rozumně, „a chci vám darovat svůj statek u Telče!“ Poté, co zase spadne na zem, si několik mladíků přibíhá pro autogram. Martin ovšem říká, že by jeho nabídku vůbec nepodceňoval.

Festivalu se na několik hodin zúčastnil i prezident Václav Havel, pamětník jeho počátků a jeho občasný návštěvník, ale s oddanými se přímo nesetkal. Nevzal si ani *prasādam*, které mu Martin donesl (držel v ten den půst), jen zahlédl *harinām* s *padayātrovým* vo-zem, který právě procházel areálem, a *mahā-mantru* na velkém transparentu nad hlavním pódiem. Jak snadno by mohl dostat odpovědi na své sny o světovém míru založeném na duchovním pochopení i na své pochyby o první ateistické společnosti, která vznikla v tomto století!

Vystoupení Hare Kṛṣṇa Bandu na hlavní scéně ukončilo v neděli o půlnoci celý festival. Jak se říká, v nejlepším přestat. Avšak i poté, co zvukaři vypnuli ozvučení a osvětlovači zhasli světla, se v publiku ještě našlo dost nadšenců, kteří se připojili k *harināmu* procházejícímu hromadami odpadků v hledišti a pokračovali ve zpívání: *Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare*. "Místo očekávaných 15-20000 návštěvníků přijelo sice jen 6-7000, ale i tak byl festival největší hudební akcí českého léta '99," dodává Martin. "A pozor!", vzkazuje, "Už se chystá projekt Trutnov 2000 a s Hare Kṛṣṇa je v něm opět počítáno. Tak se připravte!"

SÝROVÉ SAMOSY

Náplň:

- panýr z 4 l mléka
- 2 zelené papriky nakrájené na kostičky
- 4-6 pl rajského pyré (v papírové krabičce)
- 50-100 g nakrájených zelených oliv
- 3-4 čl soli
- 1 pl hořčičných semínek
- 1 čl cukru
- 1/4 čl asafoetidy
- 1 čl mletého koriandru
- olej na smažení

Těsto:

- 250 g celozrnné hladké mouky
- 250 g polohrubé bílé mouky
- 70 g másla
- 2 čl soli
- 50 g sezamu
- 1/2 čl kurkumy
- 1/2 čl mletého koriandru
- špetka sody
- voda na zadělaní

Nejdříve připravíme těsto. Smícháme obě mouky a vpracujeme do nich máslo. Přidáme sůl, sezam, koření, sodu a promícháme. Postupně přiléváme vodu (2-3 dcl) a vypracujeme vláčné těsto (když bude tuhé, samosy nepůjdou zabalit, když bude řídké, bude se při balení trhat). Necháme uležet.

V hrnci s tlustým dnem smažíme na tenké vrstvě oleje nakrájenou papriku tak dlouho, dokud se na ní neobjeví hnědé skvrny. V menším hrncu zahříváme pomalu hořčičná semínka. Jakmile začnou šednout a prskat, přilije-

me 1-2 pl oleje. Když se olej zahřeje a semínka začnou opět prskat, přidáme koriandr s asafoetidou, necháme krátce zpěnit a ihned zalijeme rajským pyré a zamícháme. Přidáme rozdrobený panýr, olivy, osmaženou papriku, sůl. Zamícháme a zahříváme tak dlouho, dokud se neodpaří přebytečná voda, jinak bude při smažení vytékat šťáva a zničíme si olej. Náplň by měla mít konzistenci hustšího těsta. Když trochu vychladne, začneme s plněním.

Mezitím dáme ohřát olej na smažení (ve vrstvě alespoň 2-3 cm). Těsto rozdělíme na kuličky v průměru 4 cm. Vezmeme jednu kouli a na ploše potřené olejem ji vyválíme do kulaté placky velikosti 12-15 cm. Placku rozřízneme napůl a navlhčíme okraje a obě strany příčného řezu (stačí do poloviny – obr č.1).

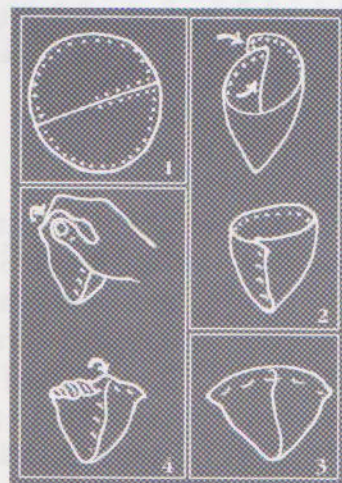
Vezmeme jednu polovinu placky a vytvoříme z ní kornout tak, že navlhčenou polovinu řezu přiložíme na spodní suchou polovinu řezu. (obr č.2)

Okraje by se měly překrývat o 1 cm. Důkladně spojíme mačkáním. Vzniklý kornout držíme v levé ruce a naplníme ho do 2/3 náplní. Pak k sobě přimáčkeme vnější navlhčené okraje. (obr č.3)

Samosu uzavřeme tak, že mezi palec a ukazovák pravé ruky vezmeme levý konec okraje, zmáčkeme a přehneme dovnitř. (obr. č.4)

Přechytíme za záhyb a znovu zmáčkeme a přehneme. Tímto způsobem uzavřeme celou samosu.

Potom se přesvědčíme, zda je olej dostatečně rozpálený (vezměte špetku těsta a jestli po

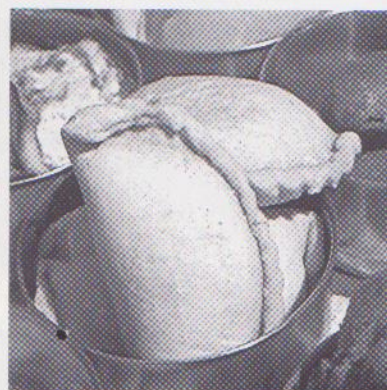
vhození do oleje těsto okamžitě vyplave nahoru, olej má správnou teplotu). Smažte samosu do zlatova, mezitím naplňte další.

Jestliže není kvalitní těsto nebo je řídká náplň, nebo jste samosu špatně utěsnili, šťáva vytéká do oleje a prská. Proto je bezpečnější péct samosy na vymaštěném plechu v troubě.

Křšnovi je nabídněte teplé.

čl = čajová lžice

pl = polévková lžice

Dnešní recepty nám poskytla Hari-priya deví dásí.

Vaiṣṇavský kalendář 1999

Září

- 3.9. Pá **Śrī Kṛṣṇa Janmāṣṭamī** - zjevení Pána Śrī Kṛṣṇy (půst do půlnoci)
4.9. So Nandotsava; **Śrīla Prabhupāda** - příchod (půst do poledne)
6.9. Po **Annada Ekādaśī** - půst od obilovin a luštěnin
7.9. Út Trayodaśī - přerušení půstu 06:25 - 10:49 *
14.9. Út Śrīmatī Sīta Ṭhākuraṇī (manželka Śrī Advaity) - příchod
18.9. So **Rādhāṣṭamī** - zjevení Śrīmatī Rādhārāṇī - (půst do poledne)
21.9. Út **Pārśva Ekādaśī** - půst od obilovin a luštěnin
úplný půst do poledne za Śrī Vāmana Dvādaśī
22.9. St Dvādaśī - přerušení půstu 06:48 - 10:53 *
Śrī Vāmana Dvādaśī: příchod Pána Vāmanadeva
(půst do poledne na Pārśva Ekādaśī, dnes hostina)
Śrīla Jīva Goswāmī - příchod
23.9. Čt **Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura** - příchod (půst do poledne)
24.9. Pá Śrīla Haridāsa Ṭhākura - odchod
25.9. So začíná třetí měsíc Caturmāsī (Půst od mléka po dobu jednoho měsíce.)

Říjen

- 5.10. Út **Indīra Ekādaśī** - půst od obilovin a luštěnin
6.10. St Dvādaśī - přerušení půstu 07:09 - 10:57 *
19.10. Út Rāmacandra Vijayotsava (vítězství Pána Rāmacandry nad Rāvanou)
Śrī Madhvācārya - příchod
21.10. Čt **Pasaṅkuśa Ekādaśī** - půst od obilovin a luštěnin
Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī - odchod
Śrīla Raghunātha Bhatta Goswāmī - odchod
Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Goswāmī - odchod
22.10. Pá Trayodaśī - přerušení půstu 07:35 - 11:03 *
24.10. Ne Śrī Murāri Gupta - odchod
začíná čtvrtý měsíc Caturmāsī (Půst od urad dālu po dobu jednoho měsíce.)
28.10. Čt Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura - odchod

Listopad

- 1.11. Po Virabhadra - příchod
3.11. St **Rāma Ekādaśī** - půst od obilovin a luštěnin
4.11. Čt Dvādaśī - přerušení půstu 06:56 - 10:09
8.11. Po **Govardhana Pūja, Go Pūja, Go Kṛda** (uctívání kopce Govardhana)
Śrī Rasikānanda - příchod

* letní čas je brán v úvahu